

[Finansministeren.]

stigning i pengeindkomsten, vil forslaget modvirke den heraf følgende skattestigning, og det endelige resultat vil bl. a. bero på, hvor meget deres indkomst er steget.

Den foreslåede skattelempe vil komme omkring 1 700 000 skatteydere til gode. Når antallet bliver så stort, skyldes det, at nedsættelsen ikke blot omfatter skatteydere med små indtægter, men også et betydeligt antal skatteydere med såkaldte mellemindtægter, der beskattes forholdsvis hårdt her i landet, først og fremmest fordi skattefradragsreglen i praksis har sat snævre grænser for beskatningen af de største indtægter.

Selvom forslagens nedsættelser set i forhold til den enkelte skatteyder kan synes beskedne, bliver det samlede resultat af denne del af forslaget, at statskassen mister et provenu på omkring 100 mill. kr.

Det turde herefter være indlysende, at der med en sådan skattelettelse ikke er mulighed for at ophæve den tillægsindkomstskat af personer, der blev gennemført sidste forår, og som antagelig vil indbringe ca. 35 mill. kr. For at undgå det administrative ekstraarbejde, der er forbundet med at påligne og opkræve disse beløb som en særskilt skat, er tillægsindkomtskatten i forslaget indarbejdet i statsindkomstskaalen, således at statsindkomtskatten fremtræder som en samlet skat. Kun på denne måde har det været muligt at begrænse det omtalte provenutab til 100 mill. kr.

For i nogen grad at opveje dette provenutab indeholder forslaget endvidere en forhøjelse af indkomtskatten af personer, hvis indtægter uden fradrag overstiger omkring 27 000 kr. Denne forhøjelse udgør gennemgående et par procent af den del af indtægten efter samtlige fradrag, der ligger mellem 20 000 kr. og 100 000 kr., og en procent af den del, der ligger mellem 100 000 og 200 000 kr. Merprovenuet af denne forhøjelse kan anslås til ca. 7 mill. kr. Når jeg ikke har foreslået en større forhøjelse af indkomtskatten på de store indtægter, skyldes det, at man, såvidt jeg kan se, ikke kan komme videre i så henseende uden at foretage principielle ændringer i vort skattesystem og derved foregribe den samlede rationelle løsning på basis af skattekommissionens overvejelser.

Aktieselskabsskatten foreslås forlænget uden ændringer af nogen art i forhold til sidste år. Forslaget indeholder således en bestemmelse om, at den 20 pct.s forhøjelse af den overordentlige selskabsskat, som har været opkrævet i indeværende og det fore-

gående skatteår, opretholdes. Denne forlængelse anser jeg for nødvendig under hensyn til provenutabet på indkomtskatten, ligesom jeg iøvrigt finder det rimeligt, at aktieselskaberne også i det kommende skatteår betaler de 15 mill. kr., der her er tale om.

Jeg vil herefter gerne gå over til nærmere at omtale forslagens regler om beskatning af de kooperative virksomheder.

Spørgsmålet om kooperationens beskatning har jo været genstand for debat i en lang årrække, og som det vil erindres, fik spørgsmålet fornyet aktualitet under behandlingen af udskrivningsloven for 1948—49. Der blev fra konservativ side fremsat ændringsforslag til afsnittet om beskatningen af de kooperative virksomheder, men disse ændringsforslag blev taget tilbage, efter at der her i tinget var vedtaget en dagsorden, hvorved regeringen opfordredes til at søge tilvejebragt ligelighed i beskatningen mellem disse virksomheder og det øvrige erhvervsliv.

På dette tidspunkt havde det i 1946 nedsatte brugsforeningsudvalg endnu ikke afsluttet sit arbejde. Dette skete som nævnt i september 1948, og da udvalgets arbejde var afsluttet uden enighed, blev drøftelserne optaget af et rigsdagsudvalg, som for en uges tid siden afsluttede sine møder — desværre også med en konstatering af, at enighed ikke havde kunnet opnås.

Tre partier — socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre — har imidlertid kunnet give tilslutning til, at det forslag, der her foreligger, kunne fremsættes.

Jeg deler i høj grad det fra mange sider nærrede ønske om, at der kunne falde ro om hele dette beskatningsspørgsmål, og der er grund til at beklage, at man fra konservativ side har foretrukket at stå på det hidtidige principielle standpunkt uden nogen tendens til samarbejde om en løsning, der kunne samle bred enighed.

Forslaget angår jo kun indkomtskatten til staten, men det er hensigten også at foreslå konsekvensændringer i de kommunale beskatningsregler.

Jeg skal ikke ved forelæggelsen komme for stærkt ind på enkeltheder i forslaget. Dette er ledsaget af meget udførlige bemærkninger, der indeholder dels en fremstilling af de gældende bestemmelser, dels en redegørelse for de mange forsøg, der i tidens løb har været gjort for at finde frem til en løsning af disse spørgsmål — forsøg som frembyder et broget billede. Endelig er der gjort rede for forslagens grundlæggende principper og motiveringen herfor.